

Cũng được sinh ra trong cu cậu đời với thân phận con người, cũng như bao trẻ thơ khác khao khát sự yêu thương và, nhưng sao cu cậu đời lại quá bất công với những mảnh đời bất hạnh.

“Cha ơi, cha là ai? Mẹ ơi, mẹ là ai?
Cha ơi, cha ở đâu? Mẹ ơi, mẹ ở đâu?”

Nhưng câu hỏi không lại đáp vang vọng trong đêm thâu cứ xoáy mãi vào tâm trí khi tôi tình cờ nghe được khúc hát này trong dịp đến thăm một trại trẻ mồ côi khá xa trung tâm thành phố. Không gian như vắng vẻ, thời gian như trôi, mọi người tĩnh lặng trong khoảnh khắc, những giọt nước mắt đọng trên đôi môi trẻ con trào dâng trong tiếng hát thỏn thẩn ngân vang của một người mẹ trẻ tình nguyện hiến dâng cuộc đời mình cho những mảnh đời bất hạnh – “những đứa chim hời gặp giã cu cậu”.

Cũng được sinh ra trong cu cậu đời với thân phận con người, cũng như bao trẻ thơ khác khao khát sự yêu thương và, nhưng sao cu cậu đời lại quá bất công với những mảnh đời bất hạnh. Những đứa trẻ như chúng tôi từ nhỏ, gần đến: có cha, có mẹ, bị bỏ rơi từ tiếng “ba”, “mẹ”,... lại trở nên quá xa vời, chợt thoáng quên đi trong giấc mơ những say của bất bao trẻ mồ côi. Chúng tôi đến trong màn đêm băng giá rồi vượt tất sau thềm tối hiên tối. “Giá như giấc mơ kéo dài mãi mãi! Giá như em có ngủ thêm chút nữa để được ôm vào lòng! ...” – hàng loạt tiếng thở dài thành khiên tim tôi nhói đau. Giúp các em tìm lại giọng đáp hợp lý? đến viên, khích lệ? tặng món quà vật chất? ... trong khi “những đứa chim hời” chỉ cần có cha, có mẹ.

“Đêm khuya bên hè vắng, đứa bé mồ côi đang nằm co ro”. Tiếng dòng xe với vã lao nhanh trên đường phố hoa lệ, tiếng dòng người qua lại cười nói vui vẻ, nhưng không ai chú ý đến em bé mà em không “được chăm” đến hết và họ cũng chẳng như họ đến em. “Mà rồi ôi là nh quá, gió buốt từ tay của con nằm bên vỉ, nằm mơ mơ thấy mái nhà có mẹ và có cha”. Một em ngủ vì sung sướng, hạnh phúc sau một giấc mơ đẹp, hay vì nỗi tiếc hình bóng mẹ cha, hay vì cô đơn, mệt mỏi cho thân phận hiếm hoi của chính mình? Cánh cửa sổ hé mở, tiếng chó sủa dè dặt, đôi mắt chúng cùng hai cô con gái đáng yêu trong trang phục rớt thời thượng đang chuồn bẽn lẽn nhà cho giờ tập thể dục buổi sáng. Hai chị em chờ đợi như giấc. Mặc dù còn ngại ngùng nhưng chúng với lòng tin nắm tay nhau ra đi trước khi nhìn thấy ánh mắt dè bỉu, khinh miệt.

Các em hãy tin rằng trong cu cậu sống như những bông hoa, bon chen này còn không ít tấm lòng nhân ái luôn hướng về những giá trị cao quý của đời người, luôn cảm thông, thấu hiểu và sẵn sàng chia sẻ đau cùng những kiếp người lầm than, bất hạnh. Âm điệu da diết, chầm chậm tuôn vang cùng hàng loạt “nghe với tôi” trong bài hát “Dù chim hời” đang đến đến nỗi nghe vào thính giác tôi thì không phải với tình cha nghĩa mẹ, với câu chuyện cổ tích, với bông hoa đua sắc, ... mà với bao nỗi cay đắng, xót xa theo thời gian năm tháng trôi nên quá sắc trên bóng dáng gầy gò, yếu ớt. Chẳng hẳn bất cứ ai dù chỉ còn chút ít tình người thì không khi nào, lòng đến và

suy nghĩ m cho ngời i, cho đời, cho ta và cho cả nhời ng sời phời n kém may mời n y.

“Tôi sao sinh em trong cuời c đời mà sao không cho em tình ngời i
Tôi sao em lang thang l c loài em nào có tời gì đâu”

Nhời ng giai đời u nhời nhời ng vút cao trong tời t tời u nhanh, gời p nhời nời ni m trời thời chời ng thời ki m chời, chời ng bi t bày tời cùng ai, chời ng bi t trách cời tời lời vì đâu nhời ng hời chời đời hời mà không cời n đáp trời, hời i đời tìm ki m sời thanh thời n, hời i đời mong chời m t phép màu đời u k ... Không cời n nhời ng ngôn tời sáo rời ng giời tời o, mà chời vời tời ng lòng thời n thời t: cha i - m i, tời ng n c nghời n ngào trong đêm, trái tim ngời i nhời c sĩ đang đời ng đời u trong khúc ca du đời ng thời hời n ngời i, tình đời i m áp vào tời ng “dáng em n m co ro trên phời vời ng”.

Gời p gời các em trong trời i trời m cời, chời ng ki n không ít nhời ng m nh đời i cời nhời trong xã hời i, lời ng nghe “Dùu chòm hời i” cời a nhời c sĩ Thời Hi n khi n tôi bời i hời i nhời lời i câu chuy n k “Cô bé bán diêm” ngày nào cời a bà: “cô bé đời t tời ng que diêm, tời ng que diêm, ... mãi cho đời n que diêm cuời i cùng vời i hy vời ng mong manh đời c gời p lời i bà ngo i thân yêu. Và rời i cô bé ra đời đi trong thanh thời n, bình an cùng hình dáng ngo i khu t đời n trên thiên đời ng”. Lời nào nhời ng hài nhời y, nhời ng con ngời i vô tời i nhời bé y lời i phời i chời u chung m t cời nh ngời nhời thời ! Chúng mãi sời ng trong trần trời, tời i nhời c, lo tời ng mi m cời m mạnh áo che thân vời i cời c mong thời m kín m t ngày nào đó đời c trời vời trong vòng tay âu y m, chời che cời a ngời i cha, ngời i m . Li u cời c m y có trời thành hi n thời c? Lời i giời i đáp cũng chính là dùu chòm hời i đời t giời a cuời c đời i cho tời t cời chúng ta.

Nhìn bời n bè đời ng trang lời a đời c ăn ngon, m c đời p, đời c đời n trời ng hời c hành, đời c hời ng thời đời y đời tời n nghi cuời c sời ng, chời c hời n các em không khời i khóc thời m: “Tôi i thời em không m t mái nhà, tôi i thời em không đời c đời n trời ng, tôi i thời em bời vời đời u đời ng xin tời ng hời t cời m rời i, xin tời ng hời t cời m rời i”. Trách ông trời i, trách m, trách cha, trách sời phời n mình bời t hời nh, hay trách tình ngời i bời c bời o, ... ? Em chời ng thời bi t cuời c đời i mình bời t đời u tời đâu và sời đi vời đâu, chời bi t rời ng m t đời u gì đó luôn âm thời m qu n đau trong lời ng ngời c nhời bé này. Bình minh đã ló đời ng, em tời p tời c m u sinh, đời lời i sau lời ng tời t cời nhời ng đời âm đã qua.

Giá nhời nhời ng “m nh vời” y đời c ghép lời i vời i nhau, đời c “trang hoàng tô đời m” thêm thì sời tời o nên m t bời c tranh tuy t m trong cuời c sời ng sinh đời ng hôm nay. Đời u “giá nhời” chời trời thành hi n thời c khi con ngời i bi t quan tâm tời i nhau, bi t yêu thời ng nhau hời n, bi t sời ng vì mình và vì cời ngời i khác. Thời c tời cuời c sời ng chời ng mình rời ng không ít nhời ng trời em lang thang, bời t hời nh m cời đã vời n lên bời ng nghời l c, ni m tin cời a chính mình cùng vời i sời yêu thời ng, đời đời t cời a bao vòng tay nhân ái. Sời thành đời t cời a các em xời ng đáng đời c trầu trời ng, ngời i ca và đó lời i là nhời ng dùu chòm hời i tời p tời c đời c đời t ra trong cuời c đời i đời t t cời m i ngời i cùng bản khoắn, tời hời i, tời trời lời i.

Mong sao thời giời i hôm nay và mai sau bời ng hành đời ng thi t thời c cời a mình có thời làm giời m bời t nhời ng câu hời i thời ng tâm: “Cha i, cha là ai? M i, m là ai? Cha i, cha i đâu? M i, m i đâu? ...”.